

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
N° 162			
Session de 1928-1929	SÉANCE du 20 Mars 1929	VERGADERING van 20 Maart 1929	Zittingsjaar 1928-1929

PROJET DE LOI

instituant un Fonds national de défense familiale contre les conséquences du chômage des tuberculeux.

PROJET DE LOI TRANSMIS PAR LE SÉNAT (1)

ARTICLE PREMIER.

Le Fonds national de défense familiale contre les conséquences du chômage des tuberculeux, institué par la présente loi, a pour objet d'accorder des indemnités pour perte de salaire aux tuberculeux admis ou en instance d'admission dans un sanatorium, ainsi qu'aux convalescents sortant d'un établissement de cure.

ART. 2.

On droit aux indemnités de chômage :

1° Les familles dont un des membres est en traitement dans un sanatorium agréé par l'État ;

2° Les familles dont l'un des membres, soigné à domicile, est en instance d'admission dans un sanatorium agréé. Les malades se trouvant dans ce cas devront : a) établir qu'il serait préjudiciable à leur état de santé de poursuivre leurs occupations habituelles; b) fournir la preuve de ce qu'ils sont désignés pour faire un séjour dans un sanatorium déterminé et de ce que le paiement des frais d'entretien dans cet établissement est garanti; c) produire une attestation établissant que leur entrée est subordonnée à la vacance de places au sanatorium; d) être maintenu en observation hygiénique et médicale dans un dispensaire de la Ligue nationale contre la tuberculose pendant toute la période d'attente.

L'indemnité d'attente ne pourra être allouée pendant plus de deux mois;

3° Les familles des malades convalescents qui ont

(1) Voir :

Documents du Sénat :

Projet de loi, n° 13 (1925-1926).
Rapport, n° 194 (1927-1928).

Annales du Sénat :

Séances des 14 et 19 mars 1929.

WETSONTWERP

houdende instelling van een Nationaal Fonds tot bestrijding van de gevolgen van werkloosheid voor de gezinnen van teringlijders.

WETSONTWERP DOOR DEN SENAAT
OVERGEMAAKT (1)

EERSTE ARTIKEL.

Het Nationaal Fonds tot bestrijding van de gevolgen van werkloosheid voor de gezinnen van teringlijders, bij deze wet ingesteld, heeft voor doel vergoedingen voor loonverlies toe te kennen aan teringlijders die in een sanatorium werden opgenomen of gaan opgenomen worden, alsook aan de herstellenden die een hersteloord komen te verlaten.

ART. 2.

Op de vergoedingen voor werkloosheid hebben aanspraak :

1° De gezinnen waarvan een der leden in een door den Staat aangenomen sanatorium wordt verpleegd;

2° De gezinnen waarvan een der leden, te huis verpleegd, staat te worden opgenomen in een aangenomen sanatorium. De zieken in dit geval moeten : a) bewijzen dat het voor hun gezondheid schadelijk zou zijn hunne gewone bezigheden voort te zetten; b) het bewijs leveren dat zij opgeschreven staan voor een verblijf in een bepaald sanatorium en dat de betaling der onderhoudskosten in dit gesticht verzekerd is; c) een gefuigsschrift overleggen waaruit blijkt dat hunne opnemng afhankelijk is van het openvallen van plaatsen in het sanatorium; d) gedurende den ganschen wachttijd onder hygienische en geneeskundige waarneming worden behouden in een dispensarium van den Nationalen Bond tegen Tering.

De vergoeding gedurende den wachttijd mag niet langer dan voor twee maand worden toegekend;

3° De gezinnen der herstellende zieken die een vol-

(1) Zie :

Gedrukte Stukken van den Senaat :

Wetsontwerp n° 13 (1925-1926).
Verslag, n° 194 (1927-1928).

Handelingen van den Senaat :

Vergaderingen van 14 en 19 Maart 1929.

accompli une cure complète dans un sanatorium agréé et dont la guérison exige des précautions spéciales pour une réadaptation normale au travail. La durée d'intervention du Fonds en faveur de cette catégorie sera fixée par le dispensaire antituberculeux qui les maintient en observation.

Elle ne pourra en aucun cas excéder six mois.

Le quantum d'intervention ira en diminuant suivant les progrès de la réadaptation au travail.

ART. 3.

Par « famille » il faut entendre, parmi les personnes vivant sous le même toit :

1° L'époux, l'épouse, les enfants, les parents à charge, si le malade est marié; 2° les parents, les frères et sœurs, si le malade est célibataire; 3° les enfants et éventuellement les vieux parents impotents, si la personne malade est mère de famille, sans occupation salariée, et uniquement chargée des travaux d'entretien du ménage.

ART. 4.

Le taux des indemnités familiales est fixé, pour les différentes catégories de bénéficiaires, annuellement par arrêté royal; il devra être suffisant pour parer effectivement à l'absence du produit du travail du curiste.

ART. 5.

Sont admissibles au bénéfice des allocations, les ménages dont le montant total des ressources n'atteint pas un état de besoins calculé sur les bases d'un barème réglementaire, mobile suivant les fluctuations des « index-numbers » officiels. Le total des ressources, indemnités de chômage-tuberculose comprises, ne pourra pas dépasser les taux prévus au barème sauf en ce qui concerne les familles affiliées à une société de secours mutuels organisant un service d'assurance contre la tuberculose; pour ces familles, l'indemnité de chômage versée sur la caisse propre de la mutualité pourra être immunisée à concurrence de 50 % au minimum.

La situation de fortune des familles sera établie par une enquête confiée à l'*Office central d'identification*, ou, à défaut, par l'administration communale de la résidence.

ART. 6.

Le paiement des indemnités s'opère :

a) Aux familles mutualistes, par l'intermédiaire, et sous forme d'avances, des caisses fédérales de tuberculose ou, à leur défaut, des mutualités primaires;

ledige huur hebben ondergaan in een aangenomen sanatorium en wier genezing bijzondere voorzorgen vereischt met het oog op een normale wederaanpassing aan den arbeid.

De maximum-duur van de getemoetkoming van het Fonds aan deze klas wordt bepaald door het antiteringdispensarium dat hen in observatie houdt.

In geen geval mag hij zes maand overschrijden.

Het bedrag van de getemoetkoming neemt af in verhouding tot den graad van wederaanpassing aan den arbeid.

ART. 3.

Onder « gezin » verstaat men, als personen onder een dak levende :

1° De man, de vrouw, de kinderen, de ouders ten laste, zoo de zieke gehuwd is; 2° de ouders, de broeders en zusters, zoo de zieke ongehuwd is; 3° de kinderen en, bij voorkomend geval, de gebrekkige bejaarde ouders, zoo de zieke persoon huismoeder is zonder bezoldigde betrekking, en enkel belast met huishoudelijk werk.

ART. 4.

Het bedrag der gezinsvergoedingen wordt jaarlijks bepaald bij Koninklijk besluit voor de verschillende klassen der begunstigten; het moet volstaan om doeltreffend te voorzien in het gemis van werkloos van den verpleegde.

ART. 5.

Op de vergoedingen kunnen aanspraak maken de gezinnen waarvan het totaal inkomen een staat van behoeften niet overschrijdt berekend op grond van een voorgeschreven barema, schommelend volgens de officieele « index-cijfers ». Het totaal inkomen met inbegrip der werkloosheidsvergoeding voor teringlijders, mag het op het barema voorzien bedrag niet overschrijden, behalve wat betreft de gezinnen aangesloten bij eene maatschappij van onderlingen bijstand waarbij een verzekeringsdienst tegen tering is opgericht; ten behoeve dier gezinnen kan de werkloosheidsvergoeding op de eigen kas der mutualiteit gestort, worden vrijgesteld tot beloop van ten minste 50 t. h.

De geldelijke toestand der gezinnen wordt vastgesteld door een onderzoek toevertrouwd aan den *Centralen Identificatiedienst*, of, bij gemis daarvan, door het gemeentebestuur van de verblijfplaats.

ART. 6.

De uitbetaling der vergoedingen geschiedt :

a) Aan de mutualistengezinnen, door bemiddeling, en onder vorm van voorschotten, van de Bondskassen voor teringbestrijding, of, bij gemis daarvan, van de primaire mutualiteiten;

Pour les familles non mutualistes, le Gouvernement décidera que le paiement se fera soit par un dispensaire anti-tuberculeux desservant une région où le malade réside, soit par l'administration communale du lieu de la résidence, soit par les mutualités primaires de la région. Dans ce dernier cas, l'intéressé aura le libre choix de la mutualité.

Les indemnités ne peuvent être liquidées entre les mains du malade hospitalisé, mais doivent être remises à la personne ayant la charge du ménage pendant son absence; le paiement doit être effectué au fur et à mesure des besoins du ménage, par quinzaine autant que possible.

ART. 7.

Des formules de demande de participation contenant un libellé destiné à la déclaration des ressources sont mises à la disposition des intéressés par les organismes compétents (dispensaires, sanatoria, mutualités, administrations communales et provinciales).

Ces demandes peuvent être adressées aux mutualités, aux dispensaires ou aux bourgmestres du lieu de résidence. Le Collège échevinal statue sur leur admission ou leur rejet, après enquête prévue à l'article 5. Les intéressés peuvent interjeter appel contre cette décision, dans la huitaine de sa notification, auprès de la Députation permanente du Conseil provincial qui statuera, d'urgence, en dernier ressort.

ART. 8.

Les communes prendront toutes les mesures utiles afin d'éviter de venir en aide aux personnes cessant de se trouver dans les conditions requises par la loi et les règlements pris en exécution de celle-ci. Elles organiseront un contrôle de la situation des familles, d'accord avec l'administration des dispensaires anti-tuberculeux, des mutualités et de l'Office central d'identification.

ART. 9.

Sont exclus du bénéfice du Fonds:

1° Les personnes qui refusent de fournir les indications nécessaires à l'établissement de la situation de fortune du ménage;

2° Les familles qui ne se conforment pas aux prescriptions réglementaires et aux instructions d'ordre hygiénique et prophylactique données par la Ligue nationale belge contre la tuberculose;

3° Les assistés qui, par de fausses déclarations, auront induit les autorités en erreur sur leur situation de fortune;

4° Les familles d'une conduite notoire, qui s'adonnent au jeu, à l'ivrognerie, à la mendicité ou à des plaisirs dispendieux.

Voor de niet mutualistengezinnen bepaalt de Regering dat de uitbetaling zal geschieden hetzij door een dispensarium voor teringsbestrijding van de streek waar de zieke verblijft, hetzij door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, hetzij door de primaire mutualiteiten van de streek. In dit laatste geval is de belanghebbende vrij de mutualiteit te kiezen.

De vergoedingen mogen niet worden uitbetaald in handen van den verpleegden zieke, maar moeten worden overhandigd aan den persoon die tijdens zijne afwezigheid den last van het huishouden draagt; de betaling geschiedt naar gelang van de behoeften van het huishouden, zoowel mogelijk om de veertien dagen.

ART. 7.

Formulieren tot aanvraag van deelneming, met opgave van de inkomsten, worden ter beschikking van de belanghebbenden gesteld door de bevoegde organismen (dispensaria, sanatoria, mutualiteiten, besturen van gemeente en provincie).

Deze aanvragen kunnen worden gezonden aan de mutualiteiten, aan de dispensaria of aan de burgemeesters der verblijfplaats; het schepencollege doet uitspraak over hare aaneming of verwerping, na het onderzoek voorzien bij artikel 5. De belanghebbenden mogen in beroep komen tegen deze beslissing, binnen acht dagen na hare betekening, bij de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad, die, bij hoogdringendheid, in hoogsten aanleg uitspraak doet.

ART. 8.

De gemeenten nemen al de noodige maatregelen om te vermijden ter hulp te komen aan personen die niet meer voldoen aan de vereischten gesteld door de wet en door de verordeningen ter uitvoering van de wet genomen; zij richten een toezicht in op den toestand der gezinnen, in overleg met het bestuur van de anti-tering dispensaria, de mutualiteiten en den Centralen Identificatiedienst.

ART. 9.

Het Fonds komt niet ten goede aan:

1° De personen die weigeren de noodige inlichtingen te verstrekken voor het vaststellen van den geldelijken toestand van het huishouden;

2° De gezinnen die zich niet gedragen naar de voorschriften en onderrichtingen op gebied van hygiene en voorbehoeding, gegeven door den Belgischen Nationalen Bond tegen Tering;

3° De ondersteunden die, door valsche verklaringen, de overheid verkeerd hebben ingelicht over hun geldelijken toestand;

4° De gezinnen met kennelijk wangedrag, die zich overleveren aan spel, dronkenschap, bedelarij of dure vermaken.

ART. 10.

Le remboursement des avances faites par les dispensaires, les communes ou les mutualités, s'effectuera suivant une procédure à fixer par arrêté royal.

ART. 11.

Les frais de fonctionnement du fonds sont supportés par :

1° Les communes pour un huitième, d'après le chiffre de leur population et pour un huitième au prorata du produit en principal des impôts dont le rendement sert de base à la répartition du fonds communal;

2° Les provinces pour la moitié du montant total des versements exigés des communes de leur ressort;

3° L'Etat pour le quintuple de l'intervention globale des provinces.

Bruxelles, le 19 mars 1929.

Le Président du Sénat.

Les Secrétaires,

H. LA FONTAINE.

GIL. VAN BELLE.
DUBOST.

ART. 10.

Een koninklijk besluit regelt de wijze van terugbetaling der voorschotten gedaan door de mutualiteiten, de dispensaria of de gemeenten.

ART. 11.

De kosten van de werking van het fonds worden gedragen door:

1° De gemeenten, voor een achtste, volgens haar bevolkingcijfer, en voor een achtste in verhouding tot de hoofdsom van de opbrengst der belastingen, waarvan het bedrag tot grondslag dient voor den omslag van het gemeentefonds;

2° De provinciën, voor de helft van het globaal bedrag der stortingen die worden geëischt van de gemeenten van haar gebied;

3° De Staat, voor het vijfvoudige der globale tussenkomst van de provinciën.

Brussel, 19 Maart 1929.

De Voorzitter van den Senaat,

De Secretarissen,